

Тихомовні сліви на святі мотиви. Книжка перша. Зібрав Юрко Сівач. Видавництво „Промінь“. Стор. 16. Армавир, 1912.

Під таким заголовком колись був видав поезії на релігійні теми небіжчик В. Александров. Видавництво „Промінь“ скористувалося з популярного заголовка й дає теж збірничок релігійних поезій. Але ніяк не можна розібрати, кому і на віщо цей збірничок здався? Маємо тут Державинську оду „Бог“, „Отче наш“, „Царю небесний“ у надзвичайно дубових перекладах д. Сівача й „*“; маємо кілька слабеньких перекладів Александрова і трошки кращих Куліша (чомусь узято його під псевдонімом—Ратай), „твори“ Штоквалка й Федорченка. Все сіре, одноманітне, вбоге... В цілому збірничку можна прочитати залюбки тільки один вірш Руданського та один же Франка. А то кому цікава буде отака, напр., варіяція на Державинське „О ты въ пространствахъ безконечный?“—

О ти, котрий не маєш

Кінця на обшарі всьому,

Котрий живеш і пробуваєш

В рушавню речі усьому (sic!) і т. д.?

На збірничкові позначено—„книжка перша“; як що має бути й друга, то хай же видавництво подбає краще про свої видання й не починає їх самородним мотлохом.